

С ее помощью возможно оценить степень полезности реструктуризации для объекта ее проведения, качество процессов санации и приватизации и даже степень социальной напряженности на предприятии или в регионе. Рассмотрев полученные результаты в динамике, можно опосредованно оценить качество экономико-правовой базы в стране. Оценив финансовое состояние управляемого объекта до и после проведения анализируемого мероприятия можно количественно измерить степень его эффективности.

Моделирование процессов деятельности производственно-экономических систем позволяет оперативно выполнить анализ факторов, определяющих степень риска и свести их к минимуму.

Литература

1. Экономическая стратегия фирмы: Учеб. пособие / Авт. кол.: А. П.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman Ky

2. Наумова М. П. Адаптивная финансовая диагностика в адекватном управлении экономикой промышленного предприятия // Финансы, учет, банки. Сб. науч. тр. Вып. 5 / Под общ. ред. д. э. н. проф. П. В. Егорова – Донецк: ДонНУ, УкрНТЭК, 2001. — 270 с.

3. Малич Л. А. Разработка инструментария оценки характеристик безрисковых ценных бумаг // Там же.

Г. В. Нашкерська, канд. екон. наук., доц.
Львівського національного університету ім. Івана Франка

АНАЛІЗ РІЗНИЦІ ВІДСОТКОВИХ СТАВОК КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Більшість активів комерційного банку є працюючими, тобто повинні приносити дохід для банку. Найчастіше такий дохід банк отримує у вигляді відсотків (за виданими позиками, здійсненими фінансовими інвестиціями в боргові цінні папери та ін.). Для отримання доходів у вигляді відсотків банк повинен мати відповідні пасиви, які є основою для надання кредитів: термінові депозити фізичних та юридичних осіб, частково — вільні кошти на поточних рахунках клієнтів. Для залучення таких коштів від клієнтів банк повинен сплачувати їм відповідні відсотки як за депозитами, так і за залишками на поточних рахунках, що є витратами банку. Різниця між отриманим валовим відсотковим доходом та сплаченими відсотковими видатками називається відсотковою маржою.

Банк повинен прагнути до збільшення розміру цієї різниці, оскільки вона є його реальним заробітком. Для цього від може:

- збільшити відсоток доходів за працюючими активами;
- збільшити розмір працюючих активів;
- зменшити ставки за депозитами та поточними рахунками клієнтів.

Збільшення відсотка доходу банку за працюючими активами може призвести до зменшення кількості клієнтів, що захочуть отримати кредит у даного банку за такими умовами; зменшення відсотків за залученими депозитними коштами зменшить кількість клієнтів, які захочуть відкрити депозитний рахунок в установі банку. Отже, найкращим способом зростання відсоткового доходу є збільшення розміру працюючих активів. Однак і цей показник має ряд обмежень, на які впливають: обсяг ринку кредитів, надійність кредиторів, наявність у банку грошових коштів, загальні показники ліквідності банку. Досягнення ліквідності вимагає від банку зменшення загальної суми активів. Оскільки таке зменшення не може стосуватись активів, які приносять відсотковий дохід, то частіше воно пов'язане з непрацюючими активами: основними засобами, нематеріальними активами, запасами. Така ситуація примушує банк зменшувати саме частку непрацюючих активів: наприклад, використовувати під офіс орендоване приміщення.

На розмір відсоткових ставок у значній мірі впливає чутливість відсоткових ставок до змін. Чутливими до зміни відсоткових ставок вважаються активи і пасиви, строк погашення яких настає, а також ті, що будуть переоцінені в період до одного року. Наприклад, позики, які повинні бути погашені; позики з плаваючою відсотковою ставкою; короткострокові депозитні сертифікати, грошові кошти на поточних рахунках клієнтів.

При проведенні аналізу чутливості прибутковості слід відокремлювати активи і пасиви з фіксованою відсотковою ставкою, а також чутливі до зміни відсоткової ставки.

Аналіз різниці відсоткових ставок слід проводити щомісячно і наростаючим підсумком з початку року. При проведенні аналізу слід зробити такі кроки :

1. Визначити загальну суму працюючих активів та пасивів за місяць. Результати будуть точнішими, якщо ці суми будуть середньомісячними або середньоденними.
2. Визначити співвідношення чутливих сум до середньозваженої вартості чутливих активів і пасивів та загальну вартість чутливості добутком отриманого відсоткового значення на загальну суму активів чи пасивів.

3. Визначити суму фіксованих активів чи пасивів шляхом віднімання від загальної суми працюючих активів чутливої суми.

4. Визначити відсоток активів та пасивів, чутливих до зміни відсоткової ставки, шляхом ділення чутливої суми до загальної вартості працюючих активів.

5. Визначити відсоткову ставку шляхом ділення доходів/витрат за місяць на середньозважену суму активів та пасивів.

6. Визначити різницю між робочими активами та робочими пасивами для отримання відсоткової маржі.

7. Поділити відсоткову маржу на загальну суму робочих активів для отримання чистої відсоткової маржі.

Проведення такого аналізу дозволить банкові визначити оптимальне співвідношення між відсотками на робочі активи і робочі зобов'язання з урахуванням термінів їх погашення або виплати та оптимізувати їх загальний обсяг.

О. В. Небильцова, доцент

Київський національний економічний університет

В. В. Ходзицька, доцент

Київський національний економічний університет

В. М. Небильцова, ст. викл.

УДУХТ

МЕТОДИ ТА ПРОЙОМИ АНАЛІЗУ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Аналіз, як і будь-яка інша економічна наука, має власну систему прийомів дослідження, які дозволяють обрати найбільш ефективний шлях до обраної мети з найменшими витратами часу та праці.

Теорія економічного аналізу визначає метод як систему прийомів та принципів комплексного, безперервного дослідження динамічного розвитку економічних явищ, які дозволяють розкрити тенденції та закономірності, фактори та резерви їх розвитку.

Вивчення комерційної та фінансово-господарської діяльності, фінансового стану підприємства здійснюється за допомогою методів економічного аналізу, які поділяються на різні групи. Зокрема, такі автори, як М. І. Баканов, Шеремет А. Д. Шеремет, Ф.М. Зав'ялов поділяють їх на традиційні та математико-Шеремет статистичні.

До традиційних відносять групування, середні та відносні величини, індекси, елімінування, балансовий. Беручи до уваги те, що вони є, як правило, запозиченими з інших наук, більш обґрун-